

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.619 van 16 oktober 2002
in de zaak A. 118.968/X-10.892.**

In zake : de GEMEENTE RIJKEVORSEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat Y. Loix,
kantoor houdende te 2018 Antwerpen,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
advocaat H. Schiltz,
kantoor houdende te 2018 Antwerpen,
Desguinlei 6.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente Rijkevorsel op 29 maart 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 17 september 2001 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid tot de voorlopige bescherming als landschap van domein “De Hees” met omliggend agrarisch gebied, gelegen te Rijkevorsel, Brecht en Hoogstraten;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur E. Haesbrouck;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. Loix, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat G. Cnudde die, loco advocaat H. Schiltz verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur E. Haesbrouck;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoekster uiteenzet dat beperkingen worden opgelegd aan een aantal bevoegdheden die haar zijn opgedragen, niet in het minst aan de bevoegdheden inzake ruimtelijke ordening; dat zij voorts wijst op “een bijzondere situatie omtrent de moeilijke herstelbaarheid” door het feit “dat immers dit voorlopige rangschikkingsbesluit gehandhaafd zou blijven en tenuitvoer kan worden gelegd met betrekking op de definitieve rangschikking van het landschap als beschermd landschap”; dat verzoekster ten slotte doet gelden dat zij eigenaar is van een aantal percelen, zodat “voor haar ernstige nadelen ontstaan in verband met grondgebruik, wegenaanleg, infrastructuurwerken edm.”;

Overwegende dat de bestreden beslissing het domein “De Hees” met omliggend agrarisch gebied, gelegen te Rijkevorsel, Brecht en Hoogstraten, voorlopig als landschap beschermt wegens zijn esthetische, historische, natuurwetenschappelijke en socio-culturele waarde, en met het oog op de bescherming van toepassing verklaart:

"A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 3 juni 1997 houdende algemene beschermingsvoorschriften, advies- en toestemmingsprocedure, instelling van een register en vaststelling van een herkenningsteken voor beschermde landschappen (Belgisch Staatsblad 1 oktober 1997).

B. Specifieke beschermingsvoorschriften:

Behoudens toestemming vanwege de Vlaamse minister of zijn gemachtigde is verboden:

1. Het wijzigen van de configuratie, de structuur en het uitzicht van het landschap door om het even welk werk;
2. Het vernietigen van eieren, nesten of broedsels;
3. Het verstoren van de rust in de broedperiode van 1 maart tot 30 juni.";

Overwegende dat het bestreden besluit slechts een zeer tijdelijke uitwerking heeft; dat die uitwerking, gelet op het artikel 8, §§ 1 en 4, van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen, beperkt is tot twaalf maanden vanaf de kennisgeving van het besluit, termijn die slechts éénmaal met ten hoogste zes maanden kan worden verlengd; dat het besluit overeenkomstig het artikel 8, § 5, van rechtswege vervalft indien vóór de einddatum van de voorlopige bescherming geen besluit tot definitieve bescherming is genomen;

Overwegende dat de voorlopige bescherming maar een eerste stap in de beschermingsprocedure is; dat zij een fase inluit waarin de adviezen van diverse instanties worden ingewonnen, waarin de betrokken eigenaars, erfpachthouders, opstalhouders en vruchtgebruikers hun opmerkingen en bezwaren kunnen doen gelden, waarin ook een openbaar onderzoek wordt gevoerd en waarin door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen een met redenen omkleed advies wordt uitgebracht; dat in dit licht de omzetting van de voorlopige bescherming in een definitieve bescherming geen automatisme of vanzelfsprekendheid lijkt; dat hoe dan ook de definitieve bescherming in voorkomend geval zelf tot voorwerp van een vordering tot vernietiging en schorsing kan worden gemaakt;

Overwegende dat verzoekster derhalve inzichtelijk en aannemelijk diende te maken, aan de hand van concrete en verifieerbare gegevens, dat reeds het moeten ondergaan van de essentieel kortdurende en provisoire effecten van de bestreden voorlopige bescherming haar een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel dreigt te berokkenen; dat zulks niet wordt aangetoond door zonder meer te poneren dat het aangevochten besluit beperkingen stelt aan een aantal opgedragen bevoegdheden en dat “het gemeentelijk ruimtelijk beleid” wordt uitgeschakeld; dat dit te algemeen en te vaag is; dat ook het nadeel dat verzoekster als eigenaar zegt te vrezen, op het stuk van het grondgebruik, de wegeaanleg en de infrastructuurwerken, de minimale precisie mist om in de gegeven omstandigheden voor ernstig te kunnen worden gehouden; dat verzoekster niet beweert dat ze zinnens is tijdens de

bepaalde geldingsduur van het bestreden besluit van de betrokken grond gebruik te maken en wegen- of infrastructuurwerken uit te voeren, laat staan nog dat ze heeft toegelicht welk concreet gebruik of welke precieze werken gedwarsboemd dreigen te worden; dat ten slotte het arrest van de Raad van State nr. 42.586 van 16 april 1993, waarnaar verzoekster verwijst, hier niet nuttig wordt ingeroepen, al was het maar omdat het een definitief beschermingsbesluit betreft;

Overwegende dat niet aan de tweede schorsingsvoorwaarde voldaan is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober 2002, door :

de HH. J. LUST,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. LUST.